

Azərbaycan əsgəri yenilməzdir

Müstəqil respublikamızda yeni nəsil tarixi həqiqətlər əsasında tərbiyə edilir. Qədim tariximizi öyrənməklə biz həm yaşadığımız illəri, həm də özümüzü daha yaxşı dərk etmiş oluruq. Hər qarış torpağı ana nəfəsi qədər müqəddəs olan VƏTƏN seçilmədiyi kimi, vətənpərvərlik də xislətimizlə, ruhumuzla, mənliyimizlə doğulur. Ona görə də vətənpərvərlik - vətənə sadıq olmaq, sevmək, torpağa bağlılıq qədər zəruridir.

Torpaqlarımızın qorunması yolunda canlarından keçmiş şəhidlərimizin hünəri gənclərimizə örnək olduğu kimi, bu gün tarix yazan, igid, cəngavər vətən oğullarının keçdiyi həyat yolundan da öyrənməli olduğumuz çox örnəklər var. Torpaqlarımızın bütövlüyü, ərazilərimizin toxunulmazlığı uğrunda canlarından keçən, anadan igid doğulmuş bu vətən övladları sonsuz ehtirama, sevgi və məhəbbətə layiqdirlər. İnsanı rıqqətə

gətirən ən ali məqam Qarabağı görməyən oğullarımızın bu torpaq uğrunda canını düşünmədən fəda etməsidir.

Belə bir keyfiyyətə sahib olan, düşməne qan udduran, günlərdir ki, yorulmadan, əzmlə mübarizə aparan vətən oğullarından biri də Əliyev Həsən Tofiq oğludur. Həsən DİN Polis Akademiyasının əməkdaşı Raziyyə Nəriman qızı Qurbanovanın oğludur. 2014-cü ildə hərbi xidmət keçmiş Həsən Əliyev bu il senyabrın 28-də könüllü olaraq hərbi xidmətə yola düşdü.

Evin tək oğul övladıdır. Anası Raziyyə xanım oğlunun vətənə olan sevgisinin hələ balaca yaşlarından başladığını bildirdi: "Bağçada müəllimlərimdən Qarabağ haqqında eşitmişdi. Bir gün evə gələndə dedi ki, ana, mən böyüyüb əsgər gedəcəm, ya Qarabağı azad edəcəm, ya da şəhid olacam. Mən də onu qucaqladım, bağrıma basdım, dedim ki, sən böyüyənə qədər Qarabağı alacağıq. Bu barədə iş yerində danışanda yoldaşlarım dedilər ki, Həsən böyüyüb əsgər gedincə Cəbrayıl qayıdacağıq..."

IX sinifdə olarkən deyib ki, ana, mən hərbi məktəbə getmək istəyirəm. Anası da bildirib ki, ay bala, sən tək uşaqsan, qardaşın olsaydı, bu başqa məsələ: "Düzü, razı olmadım, atası da icazə vermədi. Bir gün ev işləri görürdüm, eşitdim deyir ki, "necə məni qoymurlar öz arzuma çatam". Bu söz məni tutdu, atasına dedim ki, qoy oğlumuz öz arzusunun dalınca getsin. Sənəd qəbuluna 2 gün qalmış gedib tələb olunan bütün sənədləri topladıq. Hətta bir sənədi qalmışdı. Xəbər etdilər ki, sənəd qəbulu daha 5 gün də uzadılıb. Elə sevindik ki, bütün sənədləri düzəldib verdik. Növbəti dəfə Mərkəzi Həkim Komissiyasından keçməli idi. Komissiyadan keçərkən ayağının altında xırda problemin olduğunu bildirdilər. Çox pis olduq. Onun hərbiyə olan sonsuz istəyini görürdüm. Beləliklə, Həsənin arzusu o zaman reallaşmadı. Orta məktəbi bitirdikdən sonra Binə qəsəbə-sindəki peşə məktəbində oxudu. 24 iyul 2014-cü il tarixində hərbi xidmətə çağırış vərəqəsi gəldi. Bütün həkim komissiyalarından keçdi. Dedilər ki, özümüz çağıracağıq".

Nəhayət, vaxt-vədə gəlib çatdı. Gəncədə hərbi xidmət keçdi. Nümunəvi xidmətlərinə görə komandanlıqdan dəfələrlə təşəkkür məktubları gəldi.

Bu dəfə isə 28 sentyabr 2020-ci ildə çağırış gəldi. Gecə saat 12 idi. Yatmışdıq. Çağırışı qəbul etdim. Özü də oyandı. Durub evdə olandan yığıdım, çantasını hazırladım. Səhər ertəsi saat 4-də hazır idik, qonum-qonşu yığışib getdik çağırış məntəqəsinə. Statusda hamı ilə sağollaşmışdı. Goranboya getdi. Daha sonra zəng etdi ki, ana, biz başqa yerə gedirik. Danışdıqca soruşurdu ki, orda vəziyyət necədi? Deyirdim ki, qələbə bizimlədir, millətimiz sizin üçün dua edir, sizə arxayın, sizə güvənirik. Xeyli ruhlanmışdı bu sözlərimdən. Hər danışdıqca deyirdi ki, ana, hər şey yaxşıdır. Bacısına yazıb ki, nə olur-olsun anamla atama de ki, başını dik tutsun. Mən heç vaxt onların başlarını aşağı etməmişəm. İndi də başları aşağı olmayacaqlar".

Həsənin anasının oğluna məktubundan oxuyuruq: "Oğlum, bunları unutma! Südüm sənə halal olsun ki, sən də digər əsgər qardaşların və komandirin kimi, düşməne layiqli cavab verirsən! Biz siznən qürur duyuruq! Qələbə bizimlədir! Buna inanırıq!"

Həsən Əliyev bu gün rəşadətli Ordumuzun sıralarındadır. O, əsgər yoldaşları ilə birgə şərəfli yol keçdi. İndi isə qələbənin sevincini yaşayırlar.

Azərbaycan torpaqları erməni daşnaklarının təcavüzünə məruz qalandan bu günə kimi xalqımızın belə vətənpərvər övladları, yaşından asılı olmayaraq, ana Vətənin harayına səs verdi - ölümün gözüne dik baxdılar! Zaman ötür, fəsilər dəyişir. Zamanın gedişində heç vaxt unudulmayan, nəsillər bir-birini əvəz etdikcə xatırlanan, insanların yolunu müqəddəs və şərəfli QƏHRƏMANLIQ zirvəsinə aparan, vətənin, millətin yolunda şüurlu surətdə canlarını fəda edən insanlar qalır.

Aynur SƏFƏRLİ,
DİN Polis Akademiyasının əməkdaşı,
polis leytenantı